

SAKSAN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN PERSPEKTIIVEISTÄ JA BOLSHEVISOIMISESTA

*Keskustelu Saksan kommunistisen puolueen jäsenen
Herzogin kanssa*

1. kysymys (Herzog). Pidätkö Te poliittisia ja taloudellisia olosuhteita Saksan demokraattis-kapitalistisessa tasavallassa sellaisina, että työväenluokan on, enemmän tai vähemmän läheisessä tulevaisuudessa, käytävä taisteluun vallasta?

Vastaus (Stalin). On vaikeata antaa tähän kysymykseen varmaa vastausta, jos puhe on aikamääristä eikä suunnasta. Todistelemattakin on selvää, että nykyinen tilanne eroaa oleellisesti vuoden 1923 tilanteesta niin kansainvälisten kuin sisäistenkin olosuhteiden kannalta. Tämä ei kuitenkaan poista mahdollisuutta, että ulkopoliittisessa tilanteessa mahdollisten vakavien muutosten vaikutuksesta tilanne voi lähiaikana muuttua jyrkästi vallankumouksen hyväksi. Kansainvälisen tilanteen epävakaisuus on takeena siitä, että tämä oletamus voi käydä sangen todennäköiseksi.

2. kysymys. Tarvitaanko meillä, nykyisen taloudellisen tilanteen ja nykyisten voimasuhteiden vallitessa, pitempiaikaisempaa valmistelukautta, jotta proletariaatin enemmistö voitaisiin voittaa puolellemme

(vaatimus, jonka Lenin asetti kaikkien maiden kommunistisille puolueille sangen tärkeänä tehtävänä valtiiovallan valtaamisen edellä)?

Vastaus. Mikäli on puhe taloudellisesta tilanteesta, niin voin arvioida asiaa vain niiden yleispiirteisten tietojen perusteella, joita minulla on käytettävissäni. Mielestäni Dawesin suunnitelma¹⁶ on jo tuottanut eräitä tuloksia, jotka ovat johtaneet tilanteen suhteelliseen vakaantumiseen. Amerikkalaisen pääoman juurruttaminen Saksan teollisuuteen, valuutan vakaantuttaminen, Saksan teollisuuden useiden tärkeimpien alojen parantuminen, mikä ei suinkaan merkitse Saksan talouden perusteellista tervehtymistä, ja vihdoin työväenluokan aineellisen aseman parantuminen jossain määrin,— kaikki tämä ei ole voinut olla johtamatta porvariston asemien vissiin lujittumiseen Saksassa. Tämä on Dawesin suunnitelman niinsanoakseni „myönteinen“ puoli.

Mutta Dawesin suunnitelmalla on myöskin „kielteiset“ puolensa, jotka tulevat väistämättä tuntumaan vissillä ajankohdalla ja jotka tulevat tekemään tyhjäksi tämän suunnitelman „myönteiset“ tulokset. Epäilemättä Dawesin suunnitelma merkitsee Saksan proletariaatille kaksinkertaista, sisäisen ja ulkomaisen pääoman puristusta. Ristiriita Saksan teollisuuden laajentumisen ja tämän teollisuuden ulkoisen markkina-alueen supistumisen välillä, epäsuhte Ententen ylenpalttisesti paisutettujen vaatimusten ja niiden mahdollisuuksien välillä, joita Saksan kansantaloudella on näiden vaatimusten tyydyttämiseksi,— kaikki tämä, huonontaen kiertämättä proletariaatin, pientalonpoikien, toimitsijoiden ja sivistyneistön asemaa,

ei voi olla johtamatta purkaukseen, proletariaatin välittömään taisteluun vallasta.

Mutta tätä seikkaa ei voida pitää ainoana Saksan vallankumouksen suotuisana ehtona. Sen lisäksi tämän vallankumouksen voitolle on välttämätöntä, että kommunistinen puolue edustaisi työväenluokan enemmistöä, että se muodostuisi ratkaisevaksi voimaksi työväenluokassa. On välttämätöntä, että sosialidemokratia tulisi paljastetuksi ja murskatuksi, että se painettaisiin mitättömän vähemmistön asemaan työväenluokassa. Ilman sitä ei voida ajatellakaan proletariaatin diktatuuria. Jotta työläiset voisivat voittaa, heitä pitää innoittaa yksi tahto, heidän johdossa pitää olla yksi puolue, joka nauttii työväenluokan enemmistön eittämätöntä luottamusta. Jos työväenluokan sisällä on kaksi yhtä voimakasta ja keskenään kilpaillevaa puoluetta, niin kestävä voitto ei ole mahdollinen suotuistenkaan ulkonaisten olosuhteiden vallitessa. Lenin oli ensimmäinen, joka erikoisesti tähdensi tätä seikkaa Lokakuun vallankumouksen edellä proletariaatin voiton mitä välttämättömimpänä ehtona.

Vallankumoukselle kaikkein suotuisimpana tilanteena voitaisiin pitää sellaista tilannetta, jolloin sisäinen kriisi Saksassa ja kommunistisen puolueen voimain ratkaiseva kasvu sattuisivat yhteen vakavien selkausten kanssa Saksan ulkoisten vihollisten leirissä.

Luulen, että tämän viimeksimainitun seikan puuttumisella vuoden 1923 vallankumouskautena oli määrätty, eikä läheskään vähäarvoisin, kielteinen merkitys.

3. kysymys. Te sanoitte, että Saksan kommunistisella puolueella pitää olla takanaan työläisten enem-

mistö. Tämän päämäärän saavuttamiseen on tähän saakka kiinnitetty liian vähän huomiota. Mitä Teidän mielestänne pitäisi tehdä, jotta Saksan kommunistinen puolue voitaisiin saada sellaiseksi tarmokkaaksi puolueeksi yhä laajemmaksi kasvavine värväysvoimineen?

Vastaus. Eräät toverit luulevat puolueen lujittamisen ja sen bolshevisoimisen merkitsevän sitä, että kaikki toisinajattelevat heitetään pois puolueesta. Se on tietysti väärä käsitys. Sosialidemokratia voidaan paljastaa ja sen merkitys painaa mitättömän vähemmistön asemaan työväenluokassa vain jokapäiväisessä taistelussa työväenluokan konkreettisten tarpeiden puolesta. Sosialidemokratia pitää naulita häpeäpaaluun ei planetaaristen kysymysten pohjalla, vaan työväenluokan jokapäiväisen taistelun yhteydessä, jota se käy aineellisen ja poliittisen asemansa parantamiseksi, jolloin sellaisilla kysymyksillä kuin palkkakysymyksellä, työpäivä-, asunto-, vakuutus-, vero- ja työttömyyskysymyksellä, elinkustannusten kallistumisella y.m. on oleva mitä vakavin, ellei ratkaiseva merkitys. Sosialidemokraatteja on lyötävä joka päivä näiden kysymysten pohjalla paljastaen heidän petturuutensa,— sellainen on tehtävä.

Mutta tätä tehtävää ei voida täydelleen toteuttaa, ellei näitä jokapäiväisen käytännön kysymyksiä sidota Saksan kansainvälistä ja sisäistä asemaa koskeviin peruskysymyksiin ja ellei kaikkea tätä jokapäiväistä työtä valaista kaikessa puolueen työssä vallankumouksen näkökulmasta, vallan proletariaatille valloittamisen näkökulmasta.

Mutta tällaista politiikkaa kykenee harjoittamaan vain puolue, jonka johdossa on johtajavoimia, jotka

ovat kyllin kokeneita pystyäkseen käyttämään hyväkseen sosialidemokratian kaikkia ja kaikenlaisia hairahduksia oman puolueensa lujittamiseksi, sekä teoreettisesti riittävän kouluuntuneita ollakseen osittaismenestysten vuoksi kadottamatta näköpiiristään vallankumouksellisen kehityksen perspektiivejä.

Tästä etupäässä johtuukin, että kysymys kommunististen puolueiden, siinä luvussa myöskin Saksan kommunistisen puolueen, johtavista kaadereista yleensä on yksi bolshevisoimisen oleellisia kysymyksiä.

Bolshevisoimisen suorittamiseksi pitää saada aikaan ainakin eräitä perusehtoja, joita ilman kommunististen puolueiden bolshevisoiminen ei yleensä ole mahdollista.

1) On välttämätöntä, ettei puolue pitäisi itseään parlamenttisen vaalikoneiston lisäkkeenä, jollaisena sosialidemokratia oikeastaan itseään pitää, eikä myöskään ammattiliittojen ilmaisena liitteenä, kuten eräät anarko-syndikalistiset ainekset toisinaan hokevat, vaan että se pitäisi itseään proletariaatin luokkayhteenliittymisen korkeimpana muotona, jonka kutsumuksena on johtaa proletaaristen järjestöjen kaikkia muita muotoja, ammattiliitoista aina parlamenttiryhmään saakka.

2) On välttämätöntä, että puolue ja erikoisesti sen johtavat ainekset perehtyisivät täydellisesti marxilaisuuden vallankumoukselliseen teoriaan, joka on kiinteässä yhteydessä vallankumoukselliseen käytäntöön.

3) On välttämätöntä, että puolue ei laatisi tunnuk-
sia ja toimintaohjeita ulkoapittujen sääntöjen ja historiallisten rinnastusten pohjalla, vaan vallanku-

mouksellisen liikkeen sisäisten ja kansainvälisten konkreettisten olosuhteiden tarkan erittelyn pohjalla ottaen siinä ehdottomasti huomioon kaikkien maiden vallankumousten kokemukset.

4) On välttämätöntä, että puolue tarkastaisi näiden tunnusten ja toimintaohjeiden pätevyyttä joukkojen vallankumouksellisen taistelun tuleessa.

5) On välttämätöntä, että puolueen koko toiminta, varsinkin jos puolueessa ei ole vielä päästy irti sosialidemokraattisista perinteistä, järjestetään uuteen, vallankumoukselliseen tapaan siinä tarkoituksessa, että puolueen jokainen askel ja sen jokainen esiintyminen veisivät luonnostaan eteenpäin joukkojen vallankumouksellistumista, työväenluokan suurten joukkojen valmistamista ja kasvattamista vallankumouksen hengessä.

6) On välttämätöntä, että puolue osaisi työssään yhdistää mitä suurimman periaatteellisuuden (sitä ei saa sekoittaa lahkolaisuuteen!) mahdollisimman monilukuisiin yhteyksiin ja kanssakäyntiin joukkojen kanssa (sitä ei saa sekoittaa perässälaahustamispolitiikkaan!), jota vailla ollen ei vain joukkojen opettaminen, vaan myöskin niiltä oppiminen, ei vain joukkojen johtaminen ja niiden nostaminen puolueen tasolle, vaan myöskin joukkojen äänen kuunteleminen ja niiden kipeimpien tarpeiden arvaaminen on puolueelle mahdotonta.

7) On välttämätöntä, että puolue osaisi yhdistää työssään leppymättömän vallankumouksellisuuden (sitä ei saa sekoittaa vallankumoukselliseen seikkailuhaluun!) mahdollisimman suureen joustavuuteen ja manööverausrakkyyn (sitä ei saa sekoittaa mukautu-

mishaluun!), jota ilman puolue ei voi oppia käyttämään kaikkia taistelun ja järjestäytymisen muotoja, ei voi sitoa proletariaatin jokapäiväisiä etuja proletaarisen vallankumouksen perusetuihin eikä yhdistellä toiminnassaan legaalista taistelua illegaaliseen taisteluun.

8) On välttämätöntä, ettei puolue salaisi virheitään, ettei se pelkäisi arvostelua, että se osaisi parantaa ja kasvattaa kaadereitaan omien virheittensä opetusten valossa.

9) On välttämätöntä, että puolue osaisi valikoida johtavaan ydinryhmään etumaisten taistelijain parhaita aineksia, jotka ovat kyllin uskollisia voidakseen esiintyä vallankumouksellisen proletariaatin pyrkimysten todellisina tulkitsijoina sekä riittävän kokeneita tullakseen proletaarisen vallankumouksen todellisiksi johtajiksi, jotka pystyvät soveltamaan leninismän taktiikkaa ja strategiaa.

10) On välttämätöntä, että puolue parantaisi järjestelmällisesti järjestöjensä yhteiskunnallista kokoonpanoa ja puhdistaisi itseään rappeuttavista opportunistisista aineksista, pitäen päämääränä mahdollisimman täydellisen yhtenäisyyden saavuttamista.

11) On välttämätöntä, että puolue loisi rautaisen proletaarisen kurin, joka kasvaa aatteellisen yhtenäisyyden pohjalta, liikkeen tarkoituksien selkeydestä, käytännöllisten toimenpiteiden yhtenäisyydestä sekä puolueen laajojen jäsenjoukkojen tietoisesta suhtautumisesta puolueen tehtäviin.

12) On välttämätöntä, että puolue valvoisi säännöllisesti omien päätöstensä ja toimintaohjeittensa

täyttämistä, jota ilman nämä viimeksimainitut ovat vaarassa muuttua tyhjiksi lupauksiksi, jotka ovat omiaan vain horjuttamaan laajojen proletaaristen joukkojen luottamusta puolueeseen.

Ilman näitä ja muita tämäntapaisia ehtoja bolshevisoiminen on vain tyhjää sanahelinää.

4. kysymys. Te sanoitte, että Dawesin suunnitelman kielteisten puolien ohella toisena ehtona vallan valloittamiseksi Saksan kommunistisen puolueen toimesta on pidettävä sellaista tilannetta, jolloin sosialidemokraattinen puolue on joukkojen edessä täydellisesti paljastettuna ja jolloin se ei ole enää vähääkään vakava voima työväenluokan keskuudessa. Mutta realisten tosiasiain vuoksi se on vielä pitkän matkan takana. Tässä tuntuvat selvästi puolueen nykyisten työtapojen puutteet ja heikkoudet. Kuinka ne voidaan poistaa? Kuinka Te arvioitte vuoden 1924 joulukuun vaalien tulokset, jolloin sosialidemokratia,—tämä lahjonnasta kokonaan rappeutunut ja laho puolue,—ei ollut vain menettämättä mitään, vaan sai noin kaksi miljoonaa ääntä lisää?

Vastaus. Tässä ei ole kysymys Saksan kommunistisen puolueen työn puutteista. Tässä on kysymys ennen kaikkea siitä, että amerikkalaiset lainat ja amerikkalaisen pääoman sijoittaminen ynnä vakaantunut valuutta, jotka paransivat jonkun verran tilannetta, ovat synnyttäneet sen harhakäsityksen, että Saksan tilanteeseen liittyvät sisäiset ja ulkoiset ristiriidat ovat muka perinpohjin poistettavissa. Näiden harhojen varassa Saksan sosialidemokratia ratsastikin nykyisille valtiopäiville aivan kuin valkoisella hevosella. Wels pöyhkeilee nyt vaalivoitollaan. Mutta hän ei nähtä-

västi käsittää sitä, että hän omistaa omakseen vieraan voiton. Voitto ei ole Saksan sosialidemokratian, vaan Morganin ryhmän. Wels on ollut ja jäänyt vain yhdeksi Morganin käskyläiseksi.

*„Pravda“ № 27,
helmikuun 3 pntä 1925*